

Maria Jażdżewska

Siemiechów, gm. Widawa, woj.
sieradzkie, stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 15, 151-153

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Na skutek informacji o zamiarze przystąpienia do prac budowlanych w bliskim sąsiedztwie stanowiska, podjęto ratownicze badania - z wynikiem negatywnym. Teren ten znajduje się już poza zasięgiem stanowiska.

Przy okazji założono wykop sondazowy w miejscu największego zagęszczenia występowania znalezisk - na kulminacji wzniesienia. Odsłonięto fragmenty trzech obiektów, których zawartość stanowiły ułamki ceramiki, żużel, polepa i kości zwierzęce.

Materiał ceramiczny mało charakterystyczny, pozwala ogólnie datować stanowisko na okres wpływów rzymskich.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Rzeszowie.

RYTRO, gm. Piwniczna
woj. nowosądeckie
Stanowisko A

Polska Akademia Nauk
Oddział w Krakowie
Komisja Archeologiczna

Badania prowadzili dr Renata Madyda-Legutko i mgr Krzysztof Tonia. Finansowała Komisja Archeologiczna Oddziału PAN w Krakowie. Drugi sezon badań. Osada z późnego okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko usytuowane jest na lewobrzeżu Popradu, w obrębie Pasma Radziejowej w Beskidzie Sądeckim. Badania na nim przeprowadzono w ramach studiów nad prahistorycznym osadnictwem terenów górskich, kontynuowanych od szeregu lat na terenie dorzecza Popradu oraz w przyległej części Kotliny Sądeckiej. Odsłonięto obszar 3,5 ara lokalizując 16 obiektów. Na uwagę zasługują obiekty nr 5 i 14, które przedstawiały się w postaci rumoszu polepy i przepalonych kamieni. Obiekt 5 posiadał długość ok. 10 m, przy przeciętnej szerokości 1,2 m. W wypełnisku jego, oprócz ceramiki tocznej na kole, znaleziono znaczne ilości ceramiki z naczyń zasobowych oraz narzędzie żelazne. Pozostałe obiekty posiadały znacznie mniejsze rozmiary i zawierały niewielkie ilości materiałów za- bytkowych.

Materiały znajdują się w Pracowni Archeologicznej IHKM PAN w Igołomi.

Badania zostały zakończone.

SIEMIECHÓW, gm. Widawa
woj. sieradzkie
Stanowisko 2

Muzeum w Pabianicach

Badania prowadziła mgr Maria Jażdżewska. Finansował WKZ w Sieradzu. Dziewiąty sezon badań, Osada ludności kultury wenedzkiej z późnego okresu wpływów rzymskich. Cmentarzysko kultury wenedzkiej z późnego okresu lateńskiego i wpływów rzymskich.

Badaniami objęto teren o powierzchni 255 m², na wzniesieniu zw. "Piekło", położonym na granicy gruntów wsi Rychłocice i Siemiechów. Wykopy założono na zachodnim skraju osady późnorzymskiej w miejscu, gdzie w ub. r. odkryto 2 groby z późnego okresu lateńskiego.

Odkryto dalszych 13 grobów ciałopalnych. Były one położone płytko, w granicach 20-30 cm pod powierzchnią ziemi. Po naniesieniu na plan wyraźnie widać, że groby późnolateńskie /9 szt./ grupują się w zachodniej części badanego terenu, zaś groby z okresu rzymskiego - bliżej osady. Na 15 grobów, odkrytych w Siemiechowie, 11 to groby jamowe, a 4 popielnicowe obsypane szczątkami stosu.

Kilka z tych grobów zwraca uwagę szczególnie bogatym i ciekawym wyposażeniem, jak np. grób 13 popielnicowy, obsypany szczątkami stosu. W popielnicy znaleziono komplet miniaturowych narzędzi i przyborów żelaznych: szczypce kowalskie, toporek, sztylecik, brzytwę półkolistą i szpilę. Były one wykonane z cienkiej blachy, ornamentowane kółeczkami wybijanymi tłoczkiem. Wszystkie /z wyjątkiem szpili/ posiadały otwory do zawieszania. Zespół grobowy nr 13 datowany jest przez wchodzące w jego skład 3 fibule brązowe, niemal bliźniaczo podobne do siebie. Niestety jedna tylko zachowała się w całości - okaz silnie profilowany, z trąbkowatą główką, potrójnym guzkiem na kabłąku i ażurową pochewką, datowany na sam początek st. podokresu rzymskiego /gr. IV, nr 67/68 Almgrena/. Bardzo interesujący był też grób 12, jamowy /1 x 2 m/. W smolistoczarnej ziemi, wśród ogromnej ilości fragmentów ceramiki typowo późnolateńskiej znaleziono: miecz żelazny złamany na pół, w pochwie, długości 1 m, doskonale zachowany grot włóczni długości 0,5 m, nóż, sztyło graniste, dęto z tulejką, tok, gwóźdź, igłę do szycia, fibulę żelazną odmiany tzw. trójkątnej.

W skład wyposażenia pozostałych grobów datowanych na późny okres lateński, wchodziły liczne noże, grotty, nożyce, haczyk do wędki, dwuczęściowa kłamra do pasa, a także paciur z niebieskiego szkliwa wykonany techniką millefiori, w żółto-białe kropki, niewątpliwie import, prawdopodobnie z Nadrenii.

W grobach z późnego okresu lateńskiego, odkrytych dotąd na stanowisku 2 w Siemiechowie znajdujemy wszystkie charakterystyczne cechy kultury wenedzkiej w tym okresie, jak: dużo przedmiotów żelaznych - broń, narzędzia, przybory - z widocznymi śladami wpływów celtyckich, a więc gięciem, łamaniem mieczy, noży, grotów, tłuczeniem celowym naczyń. Ceramika wykonana jest w nowym stylu, ucha często przewężone, brzegi

facetowane, delikatne pasy ornamentacyjne, wzory geometryczne.

Z ciekawszych grobów, późniejszych od w/w, wymienić można grób 9 z bardzo interesującą popielnicą - wazowatym naczyniem z ornamentyką geometryczną i plastyczną, z podwójnym pierścieniem przy dnie. Podobne naczynia znane są w Dolnej Saksonii.

Typowo /późno/ rzymskim jest grób 15, w którym wśród mnóstwa wtórnie przepalonej ceramiki znaleziono we fragmentach naczynie tzw. jeżowate, datowane na koniec II i pierwszą połowę III w. n. e. W grobie tym znajdowały się poza tym przedmioty żelazne: nożyk dwustronnie podcięty, prostokątne okucie do zamka, klucz haczykowy i okucie do szkatułki.

Ślady osadnictwa późnorzymskiego widoczne są w pierwszych warstwach opisywanego cmentarzyska w postaci luźnej ceramiki, również i toczonej siwej. Odkryto także kolejny, czternasty obiekt mieszkalny należący do osady badanej od lat w Siemiechowie. Jest to jama w przybliżeniu prostokątna o wymiarach 3,60 x 3 m z dużym paleniskiem. W wypełnisku znaleziono ceramikę ręcznie lepioną, toczoną, nożyk żelazny, dużo polepy.

Badania będą kontynuowane.

STARY BRZEŚĆ, gm. Brześć Kujawski
woj. włocławskie
Stanowisko 1

patrz
okres halsztacki

STRASZEWO, gm. Koneck
woj. włocławskie
Stanowisko 49

patrz
okres lateński

STROBIN, gm. Konopnica
woj. sieradzkie
Stanowisko 3a

Muzeum Ziemi Wieluńskiej
w Wieluniu

Badania prowadził mgr Bogusław Abramek. Finansował WKZ w Sieradzu. Dwunasty sezon badań. Osada z fazy B₂ okresu rzymskiego.

Rozpoczęte w roku 1969 badania na osadzie w Strobiniu na stanowisku 3, a na terenie drugiego członu tej osady w roku 1979, zostały ostatecznie zakończone. Do takiego stwierdzenia upoważniają rezultaty badań sondażowych, które przemawiają za całkowitym przebadaniem obu stanowisk.

Efektom ostatniego sezonu było odkrycie dalszych 9 palenisk oraz dwóch małych i bliżej nieokreślonych jam. W sumie odsłonięto tu 136 pale-